

Sygn. akt I CSK 686/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku W.P. i A.P.
przy uczestnictwie P. S.A. w L.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 26 stycznia 2017 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi na podstawie wykładni przepisów prawnych budzących wątpliwości oraz oczywistej zasadności skargi.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić.

W odniesieniu do kwestii potrzeby wykładni przepisów prawnych skarżący uznają, że zachodzi rozbieżność co do wykładni art. 7 k.c. w zakresie oceny dobrej wiary przedsiębiorstwa przesyłowego (lub jego poprzednika prawnego) przy rozpoczynaniu posiadania nieruchomości w zakresie prowadzącym do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej swą treścią służebności przesyłu. Wskazanej rozbieżności jednak nie sposób dostrzec. Powołane przez skarżących dwa orzeczenia Sądu Najwyższego nie pozostają ze sobą w żadnej sprzeczności. Z samego faktu, że przedsiębiorca przesyłowy nie może wykazać dowodem w postaci decyzji administracyjnej podstawy ustanowienia urządzeń przesyłowych, nie wynika obalenie domniemania prawnego dobrej wiary z art. 7 k.c. Zagadnienie to pozostaje zawsze w ocenie faktycznej konkretnej sprawy. W okolicznościach tej sprawy poczyniono ustalenia faktyczne, które wiążą sąd, iż na podstawie przedstawionych dowodów należy przyjąć dobrą wiarę uczestnika postępowania. Sąd nie przyjął zaś - jak sugeruje wniosek skarżących - ogólnej interpretacji art. 7 k.c., która nie apriorycznie dopuszczałaby lub wykluczała obalenie tego domniemania drogą innych środków dowodowych niż dokumenty.

Szczegółowa analiza treści skargi prowadzi do wniosku, że nie jest ona oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

jw